

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 18 kwietnia 2006 r. w części dotyczącej: a) dorozumianej odmowy organu powołującego dostosowania wynagrodzenia skarżącego zgodnie z regulaminem pracowniczym w związku z faktem posiadania na utrzymaniu dziecka, nad którym sprawuje opiekę naprzemienną, b) odmowy organu powołującego wypłacenia kosztów podróży dziecka z miejsca pochodzenia skarżącego, stosownie do regulaminu pracowniczego;
- nakazanie wypłacenia a posteriori ww. kwot wraz z odsetkami
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji sprawujący opiekę naprzemienną nad dzieckiem, którego matka jest również urzędnikiem Wspólnot Europejskich, po pewnym okresie zatrudnienia poza Europą powrócił do Brukseli i zwrócił się z wnioskiem o wypłatę dodatków związanych z dzieckiem. Urzędnik zajmujący się sprawą zażądał przedstawienia oryginału oświadczenia o porozumieniu między byłymi małżonkami w przedmiocie zmiany uprawnień skarżącego. Oświadczenie to zostało przedstawione wyłącznie w postaci elektronicznej, w związku z czym administracja nie nadała biegu wnioskowi skarżącego.

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na naruszenie art. 67 regulaminu pracowniczego oraz art. 7 i 8 załącznika VII do regulaminu rozumianych w sposób przyjęty w orzecznictwie. Uważa on między innymi, że uznanie administracyjne nie jest nieograniczone i że powinny być przestrzegane zasady dobrej administracji i proporcjonalności. Tym samym wymagane dowody powinny być bezpośrednio związane z wnioskowaną wypłatą oraz powinny być określone w obowiązujących przepisach, czyli powinny być absolutnie niezbędne do ustalenia wypłacanej kwoty.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Lohiniva przeciwko Komisji**(Sprawa F-98/06)**

(2006/C 281/81)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Risto Lohiniva (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: V. Teperi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 30 maja 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie, że poczynszy od dnia 16 stycznia 2006 r. skarżący wciąż ma prawo dokonywać przelewów 35 % swojego wynagrodzenia netto, która to kwota podlega współczynnikowi przelewu według państwa, do Finlandii;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący dokonywał przelewów części wynagrodzenia do Finlandii, swojego państwa pochodzenia, przy zastosowaniu współczynnika korygującego zgodnie z art. 17 załącznika VII starego regulaminu pracowniczego. W ramach programu wymiany urzędników pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w latach 2004 i 2005 został przeniesiony do Finlandii. W tym okresie Komisja przesyłała do Finlandii całe jego wynagrodzenie, odpowiednio powiększone w związku z zastosowaniem współczynnika przelewu. W styczniu 2006 r., gdy skarżący powrócił do Brukseli, odmówiono mu możliwości ponownego dokonywania przelewów do Finlandii części wynagrodzenia, które przelewał tam przed przeniesieniem. W tym względzie administracja podnosi, że wspomniany przepis został zmieniony w związku z wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego, a skarżący nie spełnia warunku przewidzianego w art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego koniecznego do zachowania tego przywileju.

W swojej skardze skarżący podnosi, że o ile korzystał z możliwości przelewu zarówno podczas przeniesienia do Finlandii jak i przedtem, to jego przypadek wchodzi w zakres art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Lübking i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-105/06)**

(2006/C 281/82)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Johannes Lübking (Bruksela, Belgia) i in. (przedstawiciel: B. Cortese i C. Cortese, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego ogłoszonej w Informacji administracyjnej nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w zakresie, w jakim przewiduje awans skarżących do grupy zaszerogowania A*9, stopień 1;
- ewentualnie, uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 23 maja 2006 r. w zakresie, w jakim oddała zażalenie złożone przez skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, kwestionują decyzję organu powołującego o ich awansowaniu w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. do nowej grupy zaszerogowania A*9, włączonej do struktury od dnia 1 maja 2004 r. pomiędzy grupami zaszerogowania A*8 (była grupa A7) a A*10 (była grupa A6). Skarżący podnoszą, że organ powołujący powinien był ich awansować nie do grupy zaszerogowania A*9, lecz do grupy zaszerogowania A*10, tak jak uczynił to w ramach postępowania w sprawie awansu w 2004 r. w odniesieniu do urzędników, którzy tak jak skarżący w dniu 30 kwietnia 2004 r. byli zaszerogowani do grupy A7 i spełniali wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania A6.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia zasady równości traktowania i zasady ekspektatywy rozwoju kariery. Skarżący podnoszą, że na podstawie tych zasad urzędnicy, którzy w dniu 30 kwietnia 2004 r. zostali zaszerogowani do grupy zaszerogowania A7 (zmienionej na A*8 począwszy od 1 maja 2004 r.) i spełniali wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania powinni wszyscy podlegać identycznym warunkom przebiegu kariery zawodowej. Tymczasem urzędnicy, którzy zostali awansowani w listopadzie 2004 r. w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r. — czyli po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego — po awansie zostali zaszerogowani do grupy A*10, podczas gdy osoby — takie jak skarżący — awansowani w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. zostali zaszerogowani jedynie do niższej grupy, tzn. do grupy pośredniej A*9, choć obie wspomniane grupy osób znajdowały się w sytuacji pod każdym względem porównywalnej.

W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą również zarzut bezprawności w rozumieniu art. 241 WE w odniesieniu do ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego mających zastosowanie w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. czy, tym bardziej, w odniesieniu do art. 45 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, w zakresie, w jakim przepisy te nie przewidują przepisów przejściowych mających na celu zapewnienie przestrzegania zasady równości traktowania i zasady ekspektatywy rozwoju kariery wobec urzędników w grupie zaszerogowania A7 w dniu 30 kwietnia 2004 r. i spełniających wówczas wymogi awansu do wyższej grupy zaszerogowania A6.

Na podstawie drugiego zarzutu skarżący podnoszą naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Podkreślają mianowicie, że art. 10 ust. 5 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego mających zastosowanie w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r. gwarantuje urzęd-

nikom A7, którzy spełniali wymogi awansu w dniu 30 kwietnia 2004 r. (i zostali przeszerogowani do grupy A*8 w dniu 1 maja 2004 r.) warunki rozwoju kariery zawodowej porównywalne do warunków, jakie mieli w ramach struktury karier mającej zastosowanie przed tą datą, przewidując, poprzez użycie fikcji prawnej (awans ze skutkiem wstecznym), ich awans z grupy zaszerogowania A*8 bezpośrednio do grupy zaszerogowania A*10. Skarżący podnoszą, że wydanie przepisów przejściowych stworzyło po ich stronie uzasadnione oczekiwania, iż przepisy o takich samych skutkach zostaną wydane dla celów kolejnych postępowania w sprawie awansu.

Trzeci zarzut dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Skarżący podkreślają w tym względzie, że nawet jeśli przez swój charakter decyzja o awansie nie musi zawierać szczególnego uzasadnienia wyboru organu powołującego, to administracja jest niemniej zobowiązana uzasadnić swój wybór w ramach odpowiedzi na zażalenie złożone na tę decyzję. Tymczasem w niniejszym przypadku, organ powołujący odpowiedział jedynie bardzo powierzchownie na zarzuty skarżących, a w szczególności nie ustosunkował się do kwestii podstawowej podniesionej w zażaleniu, która dotyczy nierówności traktowania pomiędzy urzędnikami w grupie A7 (przeszerogowanymi do grupy A*8) awansowanymi w postępowaniu w sprawie awansu w 2005 r. a ich odpowiednikami awansowanymi w postępowaniu w sprawie awansu w 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Erbežnik przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-106/06)**

(2006/C 281/83)

*Język postępowania: słoweński***Strony**

Strona skarżąca: Anže Erbežnik (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: P. Peče, avocat]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego nr 110029 z dnia 1 czerwca 2006 r.;
- stwierdzenie, że skarżący pozostawał z panią H. (obecnie panią Erbežnik) w związku pozamałżeńskim uznanym prawnie na podstawie zasad pierwotnego prawa wspólnotowego od momentu podjęcia przez niego służby w charakterze prawnika lingwisty w Parlamencie Europejskim i sąd ma prawo do dodatku na zagospodarowanie wypłacanego przez Parlament Europejski w pełnej wysokości przewidzianej dla małżeństw i obliczanej na podstawie dodatku na gospodarstwo domowe;